

ارزیابی میزان تابآوری محله شهری در مواجهه با مخاطرات طبیعی مورد پژوهی: محله آب و برق مشهد

نازنین فلاح مهرجویی^۱، دکتر تکم حنایی^{۲*}

چکیده

امروزه جوامع در تلاش برای دستیابی به شرایطی هستند که در صورت وقوع بحران، بازگشت سریع آن‌ها را به وضعیت پیش از بحران (اویله یا عادی) فراهم سازد؛ ازین‌رو در سال‌های اخیر نهادهای فعال در زمینه کاهش سوانح، بیشتر فعالیت‌های خود را بر دستیابی به جامعه تابآور در برابر سوانح مرکز ساخته‌اند و تابآور کردن جوامع شهری بهویژه محلات نابسامان دارای اهمیت خاصی است. هدف اصلی این پژوهش، ارزیابی و سنجش میزان تابآوری محله آب و برق مشهد با درنظر گرفتن مخاطرات طبیعی در محله آب و برق مشهد است تا با شناسایی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر این موضوع، میزان تابآوری و میزان توانایی جامعه در پاسخگویی به بحران‌ها بالا ببرد. این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، از روش پیمایشی استفاده شده‌است و همچنین از نظر متغیرهای تحقیق کمی است. روابی پرسشنامه با استفاده از نظرات متخصصان و پایایی آن با استفاده از الگای کرونباخ برای ابعاد مختلف محاسبه شده‌است.

جامعه آماری با توجه به جمعیت ۴۱۸۵۲ نفری محله آب و برق مشهد، با استفاده از فرمول کوکران، تعداد نمونه‌ها ۳۸۰ نفر محاسبه شده‌است. به‌منظور ارزیابی میزان اثرگذاری هر یک از شاخص‌های تحقیق بر میزان تابآوری در محدوده موردمطالعه، از آزمون آماری تحلیل عاملی^۲ تاییدی با نرم‌افزار لیزرل^۳ استفاده شد. نتایج پژوهش حکایت از آن دارد، از میان شاخص‌های موردمطالعه، بیشترین تأثیر مربوط به شاخص‌های میزان توجه دولت به بازسازی شهرها بعد از وقوع حوادث در تابآوری محله، منابع تخصصی یافته با رویکرد کاهش خط‌پذیری بلایا و وجود امنیت در محله آب و برق است. همچنین در خصوص آسیب‌پذیری، شاخص آموزش مرتبط با کاهش خط‌پذیری و شناخت آسیب‌های طبیعی در مدارس بسیار دارای اهمیت است؛ از سویی دیگر، کیفیت و قدمت ساختمان‌های محل سکونت در شرایط بسیار نامناسب ارزیابی شده‌است. به‌طورکلی با توجه به نتایج پژوهش، محله آب و برق از لحاظ معیارهای تابآوری در وضعیت نامناسبی قرار دارد که می‌توان با تابآور کردن بافت محله، باعث کاهش اثر بحران و حفظ آن شد.^۴

جغرافیا و توسعه، شماره ۵۹، تابستان ۱۳۹۹
تاریخ دریافت: ۹۷/۱۲/۲۵
تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۱/۲۷
صفحات: ۲۲۷–۲۴۶

واژه‌های کلیدی:
تابآوری، مدیریت سوانح، مخاطرات طبیعی،
محله شهری، محله آب و برق.

است که مخاطرات آتی را نمی‌توان براساس شواهد پیش‌بینی کرد و همچنین نمی‌توان به راحتی حالت، اندازه و مکان این مخاطرات را از پیش بیان کرد؛ بنابراین افزایش با بهبود توان ظرفیتی یک سیستم برای ایستادگی و بازیابی در برابر مخاطرات بسیار مهم است (رضایی، ۱۳۱۹: ۲).

مقدمه

در طی سال‌های گذشته، جهان شاهد برخی از مخاطرات پیش‌بینی نشده طبیعی چون سونامی آسیا، گردداد کاترینا و زمین‌لرزه سچوان چین بوده‌است (رمضانزاده لسبوئی، ۱۳۹۳: ۵). اگرچه برخی از ابزارهای پیش‌بینی کننده به کار گرفته شده‌اند؛ اما واقعیت این

Nazaninfallah11@gmail.com
toktamhaneae@yahoo.com

۱- دانشجو کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
۲- استادیار گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران (نویسنده مسئول)

3- Factor Analysis 4- Lisrel

۵- این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد با عنوان «طرایحی محله شهری با رعایت الزامات تابآوری درجهت کاهش آسیب‌پذیری مخاطرات طبیعی محله آب و برق مشهد است که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد و دانشکده معماری و شهرسازی انجام گرفته‌است.

سریع و با زمان کوتاهی برای هشدار؛ ایجاد کننده زیان‌های با فاصله زمانی کوتاه برای هشدار؛ تهدیدکننده مردم معمولاً در موقعیت‌های مشخص؛ با شدت و مقیاسی که یک واکنش اضطراری را توجیه می‌کند و منجر به بحران می‌شود (امینی ورکی و همکاران، ۱۳۹۳: ۷). در سطح جهانی، تغییرات چشمگیری در نگرش به مخاطرات دیده‌می‌شود؛ به طوری که دیدگاه غالب از تمرکز صرف بر کاهش آسیب‌پذیری به افزایش تابآوری در مقابل سوانح تغییر کرده‌است (Cutter et al, 2008: 3). تعاریف متفاوتی از تابآوری ارائه شده‌است که ناشی از روش‌های گوناگون و تفاوت‌های بنیادی موجود در رویکردها و دیدگاه‌های مطرح در این حوزه است که به طور خلاصه، لغت تابآوری از نظم زیستی که یک قابلیت ارگانیسم زیستی یا قابلیت نظام زیستی برای مقابله با آسیب‌ها، حوادث ناگوار، بیماری‌ها و دیگر انواع دگرگونی‌هاست، سرچشمه گرفته شده‌است (شیخ‌الاسلامی و همکاران، ۱۳۹۴: ۲).

کشور ما ایران نیز همواره در معرض سوانح طبیعی مانند زلزله و سیل و... است؛ بنابراین پرداختن به رویکردهای نوین مواجهه با سوانح لازم و ضروری می‌نماید. در این بین، شهر مشهد با حضور بیش از بیست میلیون نفر گردشگر و زائر و مسافر در سال و حدود سه میلیون نفر جمعیت ساکن که دارای موقعیتی استثنایی در مقیاس ملی و حتی جهانی است، اهمیت بیشتری دارد. کلان شهر مشهد با توجه به اینکه در معرض بسیاری از مخاطرات طبیعی قرار گرفته، بستری برای آسیب‌های جبران‌ناپذیر در مقابل این حوادث است؛ از این‌رو ارتقاء استانداردهای شهری و مدیریت بحران در آن امری جدی و اجتناب‌ناپذیر است. همچنین با توجه به تأسیس اولین دفتر هماهنگی منطقه‌ای شهرهای تابآور ایران در شهر مشهد و عضویت مشهد در کمپین جهانی

سوانح طبیعی که جزئی از فرایند زندگی بشر به‌شمار می‌رond و هر روز بر تعداد و تنوع آن‌ها افزوده می‌شود، به عنوان چالش اساسی درجهت نیل به توسعه پایدار جوامع انسانی مطرح شده‌اند (Adger & Hodbold, 2014: 91).

با توجه به سطح وسیع خسارات و تلفات ناشی از سوانح طبیعی در شهرهای گوناگون جهان از جمله کشور ما، سبب شده تا پژوهش‌های کاربردی گستردۀ‌ای در زمینه بهینه‌کردن ایمن‌سازی شهرها انجام گیرد. از سوی دیگر، روش‌های مقابله با سوانح طبیعی و ایمن‌سازی شهرها، افزایش کارایی روش‌های مقابله با سوانح طبیعی و ایمن‌سازی شهرها را ضرورت بخشیده‌است؛ بنابراین آشکار است که پژوهش‌های کاربردی در امور مربوط به ایمن‌سازی شهرها در برابر سوانح طبیعی سبب افزایش ابتکارات در طراحی‌ها و یافتن بهترین سیاست‌ها خواهد شد (Chang, 2014: 37).

سیاست‌ها و اقدامات کاهش مخاطرات با دو هدف اجرا می‌شود: توانمندسازی جامعه برای تابآوری در برابر مخاطرات، درحالی که فعالیت‌های توسعه‌ای سبب افزایش آسیب‌پذیری جامعه نسبت به مخاطرات نشود؛ طرح‌ها و برنامه‌های کاهش مخاطرات سنتی، بر پایداری و مقاوم‌سازی سیستم‌های کالبدی تمرکز داشته‌است (Laframboise & Acevedo, 2014: 46). منظور از مخاطره، عموماً ویژگی‌های کالبدی است که منجر به حوادث غیرمتربقه می‌شود؛ به عنوان مثال گسل‌های فعال، آتش‌فشان‌ها، مناطق سیل‌خیز و اراضی مستعد قابل اشتغال همگی جزء مخاطرات هستند. اسمیت دایرۀ مخاطرات محیطی را به وقایعی محدود می‌کند که مستقیماً زندگی انسان را به واسطه خدمات حاد فیزیکی و شیمیایی تهدید می‌کند. وقایعی این چنینی دارای سرچشمه مشخص و تولیدکننده اثرهای نمایان؛ وقایعی در کل با آغازی

سیستم بتواند جذب کند و همچنان در همان وضعیت قبلی باقی بماند، یا میزان توانایی سیستم در خودسازمان دهی (در مقابل فقدان سازمان دهی) یا سازمان دهی تحت جبر نیروهای بیرونی) و میزان توانایی سیستم در ایجاد و افزایش ظرفیت یادگیری و سازگاری (لک، ۱۳۹۲: ۹۲). همان‌گونه که در جدول شماره ۱ ملاحظه می‌شود، مطالعات گوناگونی پیرامون ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مطرح در تابآوری شهرها بیان شده است که هر کدام از منظر و دیدگاه خاصی تابآوری را مدنظر قرار داده و به آن پرداخته‌اند.

گیلارد طی مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۷، با عنوان تابآوری جوامع سنتی در برابر بلایای طبیعی، به این نتیجه رسید که جوامع سنتی در مواجهه با بلایای طبیعی با استفاده از چهار^۱ بعد ماهیت خطر، میزان تابآوری، ساختار فرهنگی و سیاست‌های مدیران می‌توانستند در مواجهه با بلایا مقاومت نشان دهند. با توجه به تعاریف بیان شده، تابآوری به دو دلیل هدفی مهم است: اول این‌که چون آسیب‌پذیری دستگاه‌های اجتماعی و فناوری شده به‌طور کامل قابل پیش‌بینی نیست، تابآوری توانایی سازگاری با تغییرات بدون ناکامی فاجعه‌بار در برابر مخاطرات ضروری است و دوم این‌که مردم و دارایی‌ها در شهرهای تابآور باید در مواجهه با مخاطرات بهتر از مکان‌ها و جوامعی که کمتر انطباق‌پذیر هستند، عمل کنند (بهtaş و همکاران، ۱۳۹۱: ۸). بلایای طبیعی به وسیله آسیب‌های زیر باعث کاهش تابآوری می‌شود:

شهرهای تابآور به عنوان اولین شهر ایرانی عضو، اهمیت این موضوع دوچندان می‌شود. محله آب و برق شهر مشهد نیز با توجه به موقعیت خاص و شرایط آن از نظر مدیریت بحران برای مشهد می‌تواند تأثیر زیادی به عنوان محرك مدیریت بحران در کلان‌شهر مشهد باشد. همچنین با توجه به غالب‌بودن بافت مسکونی در این محله و نیز شمار بالای جمعیت ساکن در آن لزوم مدیریت آن به منظور کاهش مخاطرات ضرورت بیشتری می‌یابد. در محله آب و برق مشهد به‌دلیل مجاورت با ارتفاعات جنوب غرب مشهد و همچنین تراکم بالای جمعیتی نیازمند توجه به موضوعات تابآوری در این محله است.

مبانی نظری

این واژه را نخستین بار کرافورد استنلی هولینگ^۲ (که از اوی به عنوان پدر تابآوری یاد می‌شود) نظریه‌پرداز بوم‌شناسختی در مقاله‌ای با عنوان «تابآوری و پایداری دستگاه‌های اکولوژیکی» در دهه ۱۹۷۰ در محیط‌زیست معرفی کرد. اوی تابآوری^۳ را به عنوان معیاری از تداوم سیستم و توانایی آن درجهت جذب تغییر و تحول و حفظ ارتباط بین گروه‌های جامعه در سیستم‌های مختلف اکولوژیکی تعریف می‌کند (پرتوی و دیگران، ۱۳۹۵: ۱۰۰).

امروزه تابآوری در بسیاری از حوزه‌های علوم فنی، انسانی و شهرسازی به یک مفهوم اصلی تبدیل شده است. این واژه به مفهوم «بازگشت به گذشته»^۴ است و حتی «توانایی بازگشت آسان و بی‌درنگ به وضعیت پیشین» معنا شده است و منظور از آن قابلیت «الاستیک» یا ویژگی انعطاف‌پذیری است. تبیین مفهوم «برگشت به وضعیت گذشته» تابآوری بدين معنا است: میزان آشفتگی که یک

1-Holling

2-Resiliency

3-Bouncing back

4-Adaptability

جدول ۱: تعاریف تابآوری از دیدگاه دانشمندان رشته‌های مختلف

نظریه‌پرداز	سال	تعریف درخصوص تابآوری
Paton & Johnston	۲۰۰۶	تابآوری وسیله اندازه‌گیری چگونگی عملکرد افراد و جوامع در سازش با واقعیتی تغییریافته و بهره‌گیری از امکانات جدید است.
Miletti	۱۹۹۹	با توجه به معانی بلایا، تابآوری محلی بدین معناست که یک منطقه، بدون متحمل شدن ضررها و ویرانگر، خرابی، کم‌شدن بهره‌وری یا کیفیت زندگی و بدون گرفتن کمک زیاد از طرف جوامع خارجی، قادر به پایداری در برابر یک حادثه طبیعی بسیار بزرگ باشد.
Carpenter et al	۲۰۰۱	میزان تخریب و زیانی که سیستم قادر است جذب کند، بدون آنکه از حالت تعادل خارج شود.

مأخذ: Manyena, 2006

و تعریف دارد. مفاهیم تابآوری در حوزه شهرسازی غالباً در حوزه برنامه‌ریزی شهری و مقیاس شهر مطرح شده‌است و در حوزه طراحی شهری و در مقیاس محله کمتر مورد مطالعه‌است و همچنین رابطه آن با شاخص‌های آسیب‌پذیری در سطح محله از نوآوری‌های این پژوهش محسوب می‌شود؛ بنابراین در جدول شماره ۲ بعد تابآوری و مؤلفه‌های مرتبط با هر یک از ابعاد شناسایی شده‌اند.

آسیب‌های فیزیکی: شامل آسیب‌های واردہ به کاربری‌های مسکونی، تجاری، مدارس تجهیزات و تأسیسات؛ آسیب‌های اقتصادی: شامل ازبین‌رفتن اشتغال، به‌تعليق درآمدن تجارت، هزینه‌های تعمیر و بازسازی؛ آسیب‌های اجتماعی: شامل تأثیر بر افرادی که به کمک‌های دارویی و سرپناه نیاز دارند (شریف‌نیا، ۱۳۹۱). مطالعه‌ای در سال ۱۳۹۰ توسط صالحی و همکارانش با عنوان «بررسی میزان تابآوری محیطی با استفاده از شبکه علیت» انجام است و نیاز به تدقیق

جدول ۲: ابعاد و مؤلفه‌های شناسایی و مورداستفاده در مدل علیت

مفهوم	بعد	مؤلفه
ی	کاهش مخاطرات	برنامه بازسازی، برنامه استمرار خدمات، برنامه‌های مقابله، کاربری اراضی، بیمه مخاطرات، برنامه‌های کاهش مخاطرات و ارزیابی آسیب‌پذیری، استانداردها و کدها و برنامه حفاظت از زیرساخت‌ها
	زیرساختی	شریان‌های حیاتی، مراکز حیاتی، حساس و مهم و بنهای عمومی
	سازه‌ای	واحدهای تجاری و صنعتی، واحدهای مسکونی، آثار باستانی و تأسیسات خط‌رسان
	محیط‌زیست	مخاطرات، آلودگی‌ها، تنوع و پایداری زیست‌محیطی و خصوصیات جغرافیایی
	فرهنگی- اجتماعی	خصوصیات فردی و اجتماعی، باورها و اعتقادات، فرایندهای جامعه، ثبات اجتماعی، میزان مشارکت مردم، ساختار خانوادگی و گرایش‌های اجتماعی
	اقتصادی	سلامت اقتصادی، تنوع اقتصادی، اشتغال، دسترسی به خدمات، رشد اقتصادی، ثبات اقتصادی، سطح درآمد و اسکان

مأخذ: رمضان‌زاده /سبوئی، ۱۳۹۵

خریدهایی که آسیب‌پذیری‌ها را ایجاد می‌کنند و آن‌هایی که سبب بهبود و ارتقاء تابآوری جامعه می‌شوند، اتفاق نظر وجود دارد؛ اما در مورد چگونگی اندازه‌گیری آن‌ها توافق نظر کمتری دیده

به‌دلیل مکانیسم پیچیده و عدم تجانس مناطق و کشورها، یک تعریف واحد از تابآوری مخاطرات و مشخص کردن شاخص‌های تابآوری و اندازه‌گیری آن‌ها بسیار مشکل است. چنانچه که در مورد برگ

۲ - شاخص‌هایی که فعالیت‌های ورودی را اندازه‌گیری می‌کنند؛ بخش‌هایی از جمعیت که در معرض سوانح طبیعی قرار دارند.

۳ - پیامدها؛ مانند زیان‌های واقعی اقتصادی و صدمات به زیرساخت‌های حیاتی.

۴ - تأثیر بر اهداف نهایی - توسعه و رفع فقر (*Cutter, 2014: 70*)

بلایای طبیعی عواقبی دارند که در اغلب موارد از تأثیر آنی و فوری آن‌ها فراتر رفته و فرایند توسعه اقتصادی کشور را سال‌ها به تأخیر می‌اندازند. به‌طور خلاصه رویکردهای شناخته‌شده در زمینه مخاطرات طبیعی و مقایسه آن‌ها در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

تابآوری توانایی ما را در پاسخ‌گویی و انطباق با تغییر به روش‌هایی است که ظرفیت‌های محلی را ایجاد می‌کند و این اطمینان را حاصل می‌کند که نیازهای اساسی برآورد می‌شوند. تمرکز بر تابآوری بر ماهیت پویای جوامع و این واقعیت که آن‌ها همیشه در حال تغییر هستند، تأکید دارد. تحلیل صورت‌گرفته بر سطح محلی متتمرکزشده است. تمرکز در سطح محله نشان‌دهنده اهمیت توجه به محیط اجتماعی و کالبدی زندگی روزمره است که فرصت‌ها را برای تعامل و مشارکت شکل می‌دهد؛ محلات جایگاهی برای بسیاری از زندگی‌های روزانه هستند و فرم و ماهیتشان پیامدهای واقعی برای افرادی دارد که در آن‌ها زندگی می‌کنند (علیزاده و حیدریان، ۱۳۹۴: ۳). مشکلات فراوانی وجود دارد که ممکن است هم از درون واحد محله و هم منطقه بزرگ‌تر سربرآورد و تابآوری محله را تحت تأثیر قرار دهد.

می‌شود) (*Constas & Barrett, 2013*)؛ بر این اساس درجه تابآوری جوامع نمی‌تواند به‌طور مستقیم اندازه‌گیری شود و نیاز به ساخت شاخص‌های تابآوری است. برای تابآوری امروزه در سطح جهان شاخص‌های متنوعی تعریف و مورد استفاده قرار می‌گیرد. تحقیقات کمی در مورد تعیین این شاخص‌ها به‌طور منظم در حال انجام است (رضایی و دیگران، ۱۳۹۵: ۳۶). از نظر روش‌شناسی، این موضوع شامل: شناسایی عواملی می‌شود که سطوح بالاتر تابآوری را با مقایسه جوامعی که به نحو متفاوت به بحران‌های یکسان پاسخ داده‌اند، پیش‌بینی می‌کند (بهتاش و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۵). معیارهایی که تا امروز بیانگر این شاخص‌هاست عبارت‌اند از: اعتماد یا اعتبار، رهبری، کارایی جمعی، سرمایه جمعی، انسجام و حس اجتماعی، مشارکت اجتماعی، معیارها، نگرش‌ها، ارزش‌های موجود و ارتباطات و اطلاعات (رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۹: ۲۹). با تجربیات به مطالعه بالا ابعاد اصلی که آسیب‌پذیری و تابآوری را تحت تأثیر قرار می‌دهد عبارت‌اند از: مؤلفه‌های فیزیکی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، سازمانی و اکولوژیکی (Cutler, 2014: 69). با این حال برای این که اقدامات مربوط به تابآوری جامعه در سوانح طبیعی مؤثر تر باشند، بهتر است که شاخص‌ها و استانداردهای اندازه‌گیری میزان تابآوری با تصمیم‌گیران و عموم مردم هماهنگ و نظراتشان نیز اعمال شود (رضایی و دیگران، ۱۳۹۵: ۳۶). شاخص‌های تابآوری در حوزه سوانح طبیعی می‌توانند دریکی از چهار طبقه زیر قرار می‌گیرد:

- ۱ - شاخص‌هایی که ورودی‌ها یا فعالیت‌های خاص را اندازه‌گیری می‌کنند؛ مانند سرمایه‌گذاری در تابآوری سوانح طبیعی.

جدول ۳: مقایسه رویکردهای نظری مخاطرات طبیعی

رویکرد فرعی	رویکرد	رویکرد توسعه‌ای یا جامعه‌محور	ساختاری (ریشه‌ای)	نهادی (تابآوری)	علوم فیزیکی	مهندسى
هدف	آسیب‌پذیری؛ افزایش ظرفیت و توانایی	پایداری و برگشت‌پذیری سیستم	خط؛ کاهش زیان‌های فیزیکی از طریق در معرض قرارگیری	خط؛ کاهش زیان‌های فیزیکی از طریق در معرض قرارگیری	فیزیکی و محیطی	محیط ساخته شده منطقی و خردگرا
ابعاد موردنویجه	اجتماعی- اقتصادی و جمعيتی	یکپارچه	چندبعدی، یکپارچه	فیزیکی و کمی	دانش فنی، شیوه‌های ساخت و ساز	مدل فرماندهی و کنترل مرکزی
روش‌شناسی	اجتماعی و کیفی	مشارکتی	اجتماعی محور، مشارکتی	مدل فرماندهی و کنترل	دانش فنی، اصلاح رفتار	دانش فنی، افزایش مقاومت
مدل برنامه‌ریزی	حمایت و جلب مشارکت	انطباق، پایداری و برگشت‌پذیری	افزایش قابلیت انطباق، پایداری و برگشت‌پذیری	مانع از خطر / واکنش به بحران و برنامه‌ریزی کاربری زمین و الگوهای دقیق سکونتگاهها	تعییر و ارتقای شرایط و ساختارهای اجتماعی	مانع از خطر / افزایش مقاومت
محوریت	کاهش آسیب‌پذیری / ارتقای ظرفیت با درنظرگرفتن تزاد، قومیت، جنسیت، سن و فتر	تابآوری (پیشگیری، آمادگی، واکنش، رهبری، بازیابی و بهبود)	ایجاد نظام‌های هشدار، حفظ محيط‌ریست، جابجایی کامل جوامع آسیب‌پذیر، واکنش فوری، امداد و نجات	کاهش فقر و نابرابری و افزایش دسترسی به منابع و امکانات	کاهش فقر و نابرابری و افزایش دسترسی به منابع و امکانات	معماری ساختمان، مصالح ساختمانی و طراحی دقیق زیرساخت‌های حیاتی
اقدام						

مأخذ: نوجوان و همکاران، ۱۳۹۵

پروژه ساخت محلات تابآور در تحقیقات انجام شده توسط مرکز کانادا ویزگی‌های محلات تابآور را در چهار بعد به تصویر کشیده شده است: نگرش‌ها و ارزش‌های مثبت؛ رهبری فعال و مدام توسعه و برنامه‌ریزی؛ اقتصاد محلی و درجه بالایی از دسترسی محلی و مالکیت جمیع منابع و دارایی‌ها (*Victoria foundation, 2013: 9*)

از این رو تحقیق حاضر با این هدف و با درنظرگرفتن مراحل مدیریت بحران و قراردادن مفهوم تابآوری در کانون توجه خود، به ارزیابی میزان تابآوری محله شهری در مواجهه با مخاطرات طبیعی می‌پردازد. مسئله پژوهش نیز اندازه‌گیری میزان تابآوری در محله آب و برق شهر مشهد به منظور تبیین عملی نقش تابآوری یا تقویت و بهبود تابآوری محله است. درواقع تحقیق حاضر به دنبال پاسخگویی به سؤال زیر است:

محله تابآور رویکردی برای برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت محلات است که به‌طور اساسی بهبود سلامت، تعامل اجتماعی، کیفیت محیط‌زیست و بهره‌وری در جوامع را سبب می‌شود. جوامع برای انطباق خلاقانه با چالش‌های غیرمنتظره مانند تعییر آب و هوایی، تعییر جمعیت، تعییر سریع فناوری، ناآرامی‌های اجتماعی و بحران‌های اقتصادی به تابآوری نیاز دارند (*Farr, 2011:8*)؛ از این‌رو است که در مفهوم تابآوری، محله جایی است که: با تمام نهادها، اجزا، زیرساخت‌ها، زندگی اجتماعی و اقتصادیش به توسعه واحد بزرگ‌تر یعنی شهر کمک کرده و در همین راستا گامبرمی‌دارد. محلات تابآور منجر به کاهش آسیب‌پذیری در برابر حوادث غیرقابل‌پیش‌بینی و پاسخی خلاقانه به تعییرات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی می‌شوند.

در این محله و نیز شمار بالای جمعیت ساکن در آن لزوم مدیریت آن به منظور کاهش مخاطرات ضرورت بیشتری می‌یابد. در این مطالعه با توجه به شاخص‌هایی که در مرور پیشینه تحقیقات به دست‌آمد، مجموعه‌ای از شاخص‌ها به عنوان شاخص‌های تأثیرگذار بر میزان تابآوری محله آب و برق در برابر مخاطرات طبیعی تعیین و مورد توجه قرار گرفته است. این شاخص‌ها را می‌توان در چهار بعد کلی اجتماعی، اقتصادی، سازمانی-نهادی و زیرساختی طبقه‌بندی کرد که هر یک در برگیرنده گویه‌های متعددی است که در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

عوامل تأثیرگذار در افزایش و ارتقای سطح تابآوری جامعه نمونه در برابر مخاطرات طبیعی کدام‌اند و چگونه می‌توان به ارزیابی محله با تأکید بر تابآوری درجهت کاهش مخاطرات طبیعی پرداخت؟ در این راستا ضمن بررسی مفاهیم نظری تابآوری و طراحی محله شهری، به ابعاد مختلف آن، به تبیین کیفیت‌های دخیل در طراحی شهری تابآور و فرایند تحقق آن پرداخت. محله آب و برق شهر مشهد نیز با توجه به موقعیت خاص و شرایط آن از نظر مدیریت بحران برای مشهد می‌تواند تأثیر زیادی به عنوان محرك مدیریت بحران در کلان شهر مشهد باشد. همچنین با توجه به غالب‌بودن بافت مسکونی

جدول ۴: ابعاد و شاخص‌های مورد استفاده در افزایش تابآوری مخاطرات طبیعی

اع Vad	تعریف	شاخص‌ها	منابع
اجتماعی	این بعد حاصل، تفاوت ظرفیت اجتماعی در بین جوامع است؛ به عبارت دیگر ظرفیت گروه‌های اجتماعی و جوامع در بازیابی خود پس از وقوع بحران یا پاسخ مشبّت‌دادن به سوانح است.	آگاهی و دانش مهارت نگرش سرمایه اجتماعی شبکه‌های اجتماعی	Cutter et al.,2010; Mayunga, 2007; Cacioppo et al.,2011; Pisano., 2012; Norris., 2008; بهتانش و همکاران، ۱۳۹۲؛ رمضان‌زاده و بدري، ۱۳۹۳
	در فعالیت‌های اقتصادی تابآوری به نیاز سیستم اقتصادی به سیستم پشتیبان برای حفظ پایداری و تعادل بعد از وقوع سوانح و بحران‌ها می‌پردازد.	ظرفیت یا توانایی جبران خسارات‌ها توانایی برگشت به شرایط شغلی و درآمدی مناسب دسترسی به خدمات مالی شدت خسارت احیای دوباره فعالیت‌های اقتصادی بعد از سانحه	Cutter et al.,2010; Mayunga, 2007; Hallegatte, 2014; Gilbert, 2010 بدري و همکاران، ۱۳۹۲؛ رمضان‌زاده و بدري، ۱۳۹۳؛ رضابي، ۱۳۹۲
		وضعیت فضاهای باز کاربری‌های ناسازگار	Cutter et al.,2010; Mayunga, 2007; Norris., 2008; Wardekker et al, 2010; Schmidt & Garland, 2012 رفیعيان و همکاران، ۱۳۹۰؛ بهتانش و همکاران، ۱۳۹۲
		مقاومت ساختمان دسترسی تراکم	
		بستر نهادی	
زیرساختی	در بعد کالبدی علاوه‌بر تأمین سرپناه‌هایی برای آسیب‌دیدگان بعد از وقوع بحران، به اصولی برای طراحی کالبد قبل از وقوع بحران و مخاطره پرداخته می‌شود.	روابط نهادی	Cutter et al.,2010; Mayunga, 2007; Buckle et al, 2000; Godschalk, 2003; Bruneau, 2003; بهتانش و همکاران، ۱۳۹۲؛ رمضان‌زاده و بدري، ۱۳۹۳
		عملکرد نهادی	
سازمانی	حاوى ویژگی‌های مرتبط با تقلیل خطر، برنامه‌ریزی و تجربه سوانح قبلی است.	بستر نهادی	
		روابط نهادی	
		عملکرد نهادی	

(مأخذ: نگارندهان با جمع بست مطالعات نظری، ۱۳۹۷)

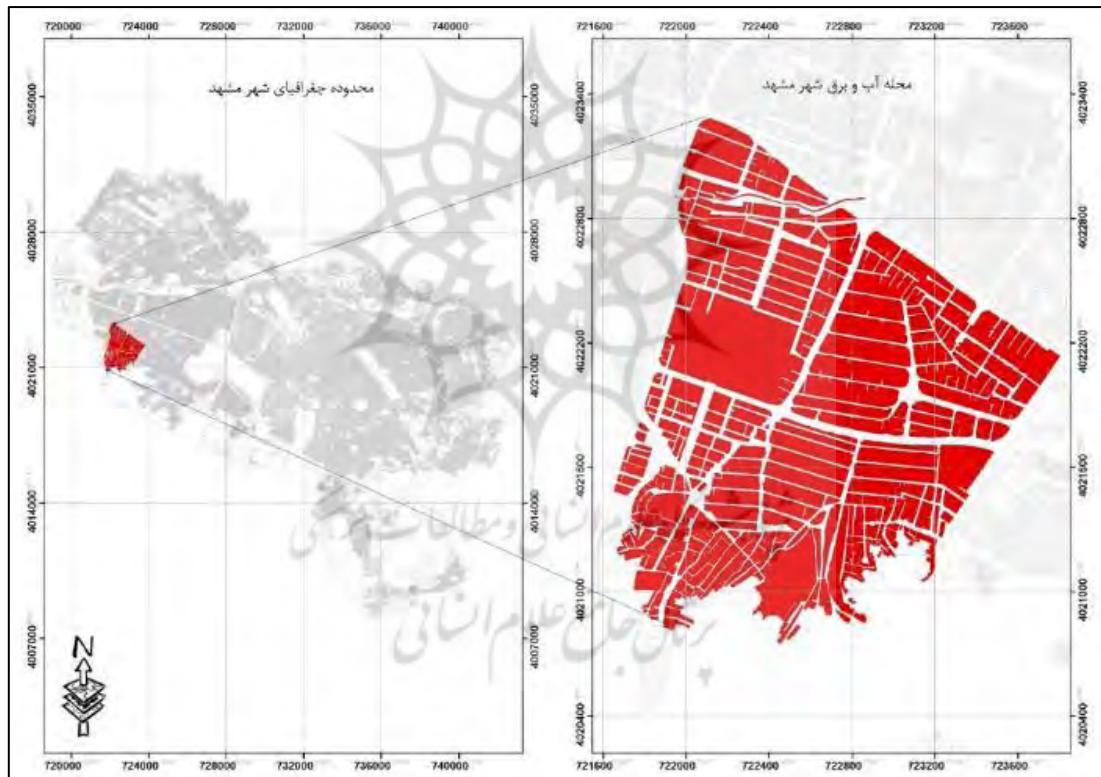
شکل ۱: چارچوب نظری

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۷

را شکل می‌دهد. جمعیت محله آب و برق براساس آخرین آمار در دسترس مربوط به آمار سرشماری نفوس سال ۱۳۹۰، ۴۱۸۵۲ نفر برآورد شده است. شکل شماره ۲ موقعیت محله آب و برق را در مشهد نشان می‌دهد. محله آب و برق در مجاورت ارتفاعات جنوب‌غربی شهر مشهد و به‌دلیل دارابودن بافتی مسکونی و با جمعیت نسبتاً بالا و الگوی معابر تقریباً نامنظم نیازمند توجه به شرایط تابآوری و مخاطرات طبیعی است.

محدوده موردمطالعه

محدوده موردمطالعه موسوم به محله آب و برق واقع در منطقه ۹ حوزه جنوب‌غرب مشهد با توجه به نقشه GIS طرح جامع شهر مشهد مشاور فرنهاد مساحتی بالغ بر ۲۲۷ هکتار، حدود ۱/۳ درصد از سطح شهر مشهد است که از شمال به بلوار پیروزی و از سمت شرق به بلوار هفتم تیر و سمت غرب به بلوار لادن محدود می‌شود، از سمت جنوب نیز ارتفاعات جنوبی شهر مشهد مرز محله آب و برق

شکل ۲: موقعیت جغرافیایی محله آب و برق مشهد

تهریه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۷

به صورت اسنادی و کتابخانه‌ای و اطلاعات مربوط به محدوده موردن بررسی با توزیع و تکمیل پرسشنامه با سؤالات بسته و مقیاس لیکرت و مشاهدات میدانی گردآوری شد. در ابتدا شاخص‌های تابآوری و مخاطرات طبیعی از طریق بررسی نظرات و پژوهش‌ها

مواد و روش‌ها

داده‌های مورداستفاده

این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، از روش پیمایشی استفاده شده است و همچنین از نظر متغیرهای تحقیق، کمی است. اطلاعات نظری

عدد ۰/۷ بیشتر هستند و می‌توان پایایی پرسشنامه را تأیید کرد. به منظور ارزیابی میزان اثرگذاری هر یک از شاخص‌های تحقیق بر میزان تابآوری، از اطلاعات استخراج شده از پرسشنامه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی در نرم‌افزار Lisrel است. در تحلیل عاملی تأییدی این تحقیق عبارت‌اند از: شهروندان محله آب و برق مشهد، نمونه آماری تحقیق ۳۸۰ نفر از ساکنان محله آب و برق مشهد بود که به تناسب جمعیت ۴۱۸۵۲ نفری (سرشماری نفوس سال ۱۳۹۰) از طریق فرمول کوکران که یکی از دقیق‌ترین فرمول‌های سطح محله آب و برق تعیین شد. جدول شماره ۵ تعداد جمعیت و حجم نمونه را نشان می‌دهد.

در این حوزه شناسایی شدند. سپس به منظور بررسی تابآوری در برابر مخاطرات طبیعی، به بررسی شاخص‌های پژوهش در محله آب و برق مشهد پرداخته شد. جامعه آماری این پژوهش از میان ساکنان محله آب و برق مشهد با روش نمونه‌گیری ساده انتخاب شدند.

روش تحقیق

روایی این پرسشنامه با توجه به نظرات متخصصان دانشگاهی تأیید شد و از آن‌ها خواسته شد نظرات خود درخصوص روایی شاخص‌های پژوهش را بیان کنند. در تحقیق حاضر، به منظور تعیین پایایی پرسشنامه و ابعاد آن، مقدار آلفای کرونباخ، محاسبه شد. همان‌طور که در جدول شماره ۶ مشاهده می‌شود، آلفای کرونباخ برای پرسشنامه و ابعاد آن از

جدول ۵: تعداد نمونه در محله آب و برق

محدهد	جمعیت (نفر)	حجم نمونه (نفر)
آب و برق	۴۱۸۵۲	۳۸۰

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۷

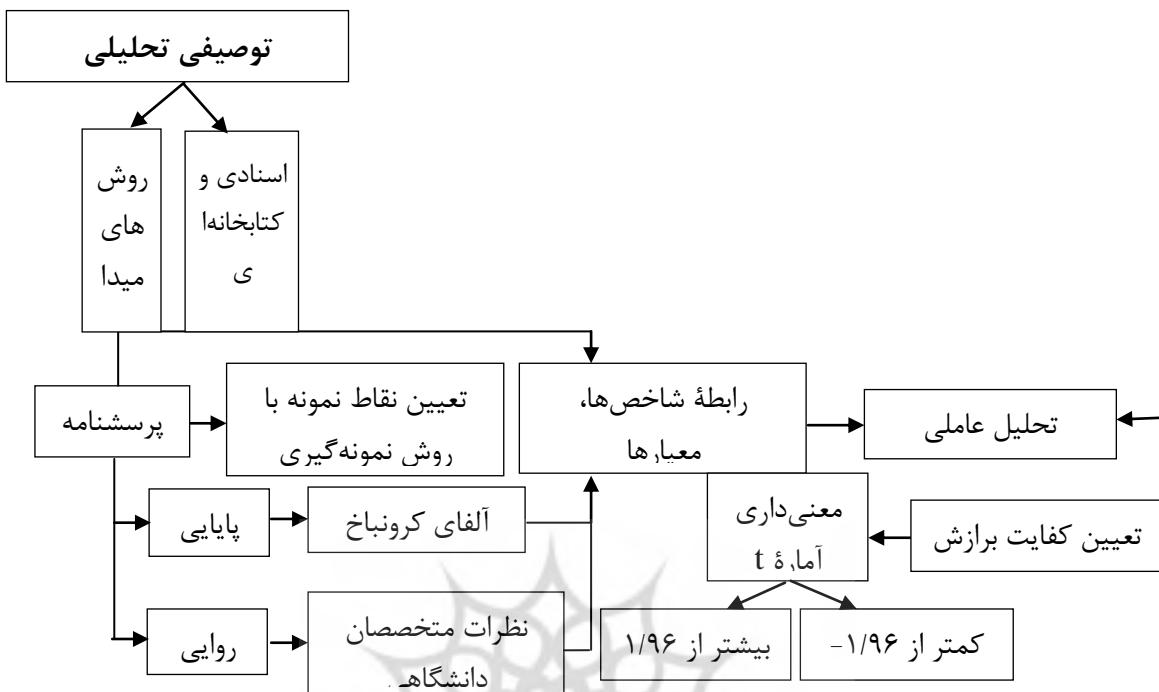
جدول ۶: مقادیر آلفای کرونباخ مربوط به پایایی پرسشنامه

آلفای کرونباخ	۰,۷۹۷	تابآوری	۰,۷۳۴	آسیب‌پذیری	مقدار آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه
۰,۸۷۵					

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۷

شود، اولاً باید مقادیر آماره t (t-value) معنی‌دار باشند؛ به این معنی که مقدار آماره t در سطح اطمینان ۹۵ درصد باید بزرگ‌تر از ۱/۹۶ یا کوچک‌تر از ۱/۹۶- باشند و ثانیاً شاخص‌های آن برازش مناسبی داشته باشند. نتایج کلی آن در شکل شماره ۳ قابل مشاهده است.

تحلیل عاملی تأییدی به بررسی این موضوع پرداخته می‌شود که آیا سؤالات انتخاب شده، ساختارهای عاملی مناسبی را برای اندازه‌گیری ابعاد موردمطالعه در مدل تحقیق فراهم می‌آورند. تحلیل عاملی تأییدی برای تعیین کفايت برازش مدل با داده‌ها، از چندین آزمون آماری بهره می‌گيرد و برای اين‌كه مدل اندازه‌گيری يا همان مدل تحليل عاملی تأييدي، تأييد

شکل ۳: سنجش داده‌ها و فرایند تحلیل

تپیه و ترسیم: نگارنده‌گان، ۱۳۹۷

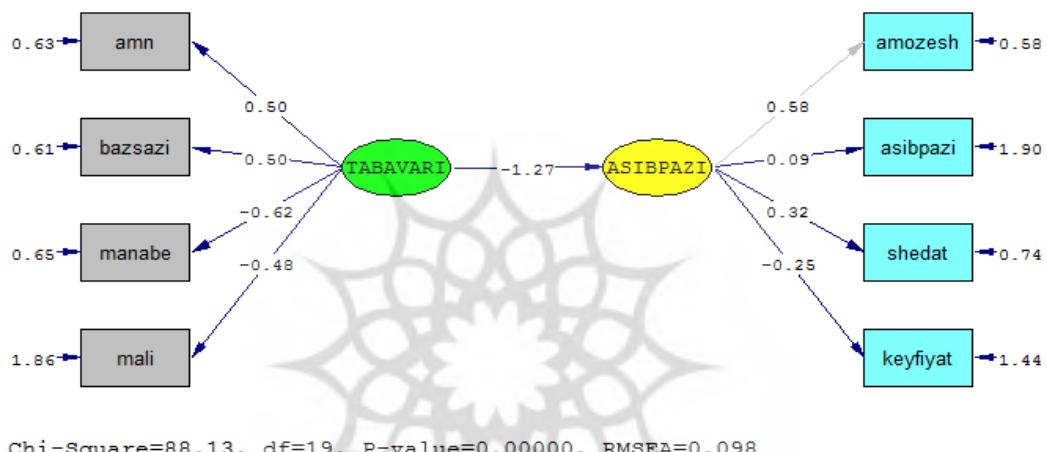
یافته‌های تحقیق

است. تحلیل عاملی تأییدی برای تعیین کفايت برازش مدل با داده‌ها، از چندین آزمون آماری بهره می‌گيرد و برای اين‌كه مدل اندازه‌گيري یا همان مدل تحلیل عاملی تأییدی، تأیید شود، اولاً باید مقادیر آماره t (t -value) معنی‌دار باشند؛ به اين معنی که مقدار آماره t در سطح اطمینان ۹۵ درصد باید بزرگ‌تر از ۱/۹۶ یا کوچک‌تر از -۱/۹۶ باشند ($t > 1.96$ یا $t < -1.96$) و ثانیاً شاخص‌های آن برازش مناسبی داشته باشند. شاخص‌هایی که در اين پژوهش مورداستفاده قرار گرفته‌است، عبارت‌اند از: کاي اسکوئر نسبی که از تقسيم ساده مقدار کاي اسکوئر بر درجه آزادی مدل محاسبه می‌شود (χ^2/df) که مقدار قابل قبول برای اين شاخص مقادیر بین ۱ تا ۵ است.

در اين مطالعه، به منظور ارزیابی میزان اثرگذاري هر يك از شاخص‌های تحقیق بر میزان تابآوری در محله آب و برق با توجه به نظر پاسخگويان مناسب‌ترین شیوه برای سنجش رابطه شاخص‌ها و معیارهای تحقیق، استفاده از تحلیل عاملی تأییدی براساس مدل معادلات ساختاري است. در اين بخش به تحلیل پارامترهای تابآوری و بعد آن مطابق با توضیحات در روش‌شناسی پرداخته می‌شود. هرکدام از سؤال‌های درنظر گرفته شده در پرسشنامه، نماینده شاخص‌هایی از تابآوری هستند که در ابعاد و به عبارتی دیگر گروه‌های اصلی از جمله تابآوری و مخاطره طبیعی جای گرفته‌اند. كردار نشان‌دهنده میزان ارتباط پارامترهای تابآوری و آسیب‌پذیری

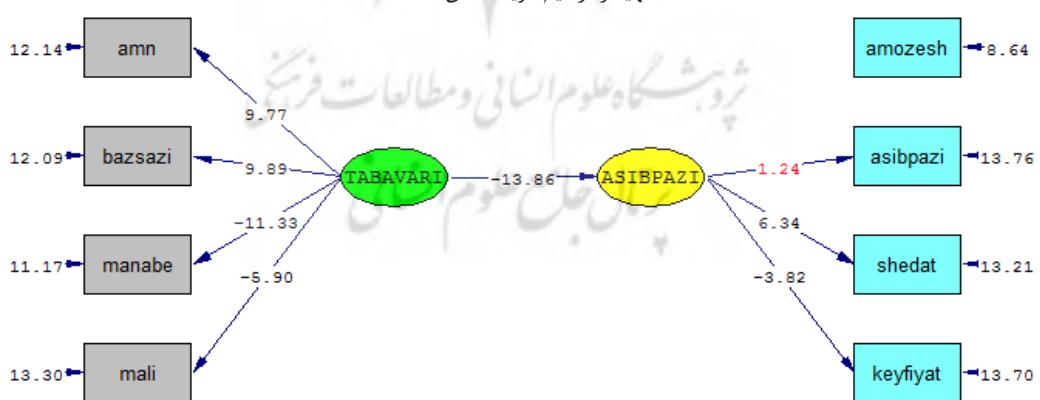
می‌توان نتیجه‌گرفت که سؤالات انتخاب‌شده پرسشنامه در ادامه نشان داده شده است که در آن، X1: تابآوری، X2: آسیب‌پذیری ساختارهای عامل مناسبی را برای اندازه‌گیری متغیرها و ابعاد مورد مطالعه فراهم می‌کنند. در نتیجه این شاخص میزان معناداری سؤالات را نمایش داده است.

شاخص^۱ RMSEA که مدل‌های قابل قبول دارای مقدار کمتر از ۰/۰۸ هستند. همچنین شاخص‌های CFI^۲. GFI^۳. AGFI^۴ و NFI^۵ که مقدار قابل قبول برای این شاخص‌ها باید بزرگ‌تر از ۰/۹ باشد. کردارهای مربوط به تحلیل عاملی تأییدی در شکل ۵ نیز آماره t (بارهای عاملی) نشان می‌دهد که از ۱/۹۶ نیز آماره t (بارهای عاملی) نشان می‌دهد که از ۱/۹۶ بزرگ‌تر و از -۱/۹۶ کوچک‌تر هستند؛ بنابراین

شکل ۴. ضرایب مسیر

تهیه و ترسیم: نویسندهای ۱۳۹۷

شکل ۵: مقادیر آماره t

تهیه و ترسیم: نگاربدگان، ۱۳۹۷

1-Root mean squared error of approximation

2-Adjusted Goodness of Fit Index

3- Goodness of Fit Index

4- Incremental Fit Index

5-Comparative Fit Index

6-Normal Fit Index

۳ و ۴ در جدول ۷ ارائه شده است. همان‌طور که گفته شد، مسیرهایی که مقدار آماره t (t) آن‌ها بیشتر از ۱/۹۶ یا کمتر از ۱/۹۶- باشد، معنادار هستند.

اساس جدول ۷ ضریب استاندارد بین دو متغیر برابر با ۱,۲۷- است و با توجه به t به دست آمده (۱۳,۸۶-) که کوچک‌تر از ۱/۹۶- است، خلاصه نتایج مربوط به تحلیل عاملی تأییدی پرسشنامه با توجه به کردارهای

جدول ۷: نتایج حاصل از تحلیل مدل معادلات ساختاری

آماره t	ضریب مسیر	شاخص‌های مورد بررسی	ابعاد	شماره سؤالات
۹,۷۷	۰,۵۰	امنیت محله	تابآوری	۱
۹,۸۹	۰,۵۰	توجهات دولت به بازسازی شهرها بعد از وقوع حوادث		۲
-۱۱,۱۳	-۰,۶۲	منابع تخصیص یافته با رویکرد کاهش خطرپذیری بلایا		۳
-۶,۹۰	-۰,۴۸	منابع مالی برای اجرای فعالیت‌های کاهش خطرپذیری بلایا		۴
	۰,۵۸	آموزش مرتبط با کاهش خطرپذیری و شناخت آسیب‌های طبیعی در مدارس		۵
۱,۲۴	۰,۰۹	حمایت سازمان‌های دولتی محلی (شهرداری) از جوامع آسیب‌پذیر		۶
۶,۳۴	۰,۳۲	آمادگی وزارت بهداشت برای مقابله با چه شدتی از آسیب		۷
-۳,۸۲	-۰,۲۵	کیفیت و قدمت ساختمان محل سکونت		۸
(مأخذ: نویسندهان، ۱۳۹۷)				

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۷

مدل از برازش قابل قبولی برخوردار است. همچنین مقدار کای اسکوئر نسبی یعنی تقسیم کای دو بر درجه آزادی برابر با $\frac{4/۶۳}{19} = \frac{88,13}{19}$ است و بین ۱ و ۵ است و میزان شاخص‌های GFI, AGF, CFI, IFI و NFI نیز از ۰/۹۰- بیشتر هستند. درمجموع مقدار شاخص‌ها با ملاک تفسیری آن‌ها مطابقت دارند و تحلیل عاملی تأییدی، ساختار عوامل مورد بررسی در پرسشنامه را تأیید می‌کند.

چنانچه از جدول فوق مشاهده می‌شود، آماره t مربوط به تمام بارهای عاملی از ۱/۹۶ بزرگ‌تر است؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که سؤالات انتخاب شده ساختارهای عاملی مناسبی را برای اندازه‌گیری متغیرها و ابعاد موردنطالعه، فراهم می‌کنند. همچنین در جدول ۸ مقادیر شاخص‌های برازش نشان داده شده است. مقدار RMSEA برابر با ۰/۰۹۸ است و با توجه به اینکه کمتر از ۰/۰۶ است، نشان می‌دهد که

جدول ۸: شاخص‌های برازش مدل

χ^2/df	RMSEA	NFI	CFI	IFI	GFI	AGFI
۴/۶۳	۰/۰۹۸	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۲	۰/۹۳	۰/۹۱

مأخذ: نگارندهان، ۱۳۹۷

که این ضریب مسیر در سطح خطای ۰/۰۵ معنادار است که در جدول شماره ۹ وجود رابطه معنادار و مستقیم (منفی) بین ابعاد تابآوری و آسیب‌پذیری تأیید می‌شود.

همچنین با توجه به جدول فوق، ضریب مسیر بین «تابآوری و آسیب‌پذیری» برابر با ۱/۲۷- است که مقداری منفی است. مقدار آماره t (t) مربوط به آن برابر با -۱۳/۸۶- است که کوچک‌تر از ۱/۹۶- است؛ بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می‌توان نتیجه گرفت

جدول ۹: نتایج آزمون رابطه بین ۲ بعد مورد بررسی

نتیجه	آماره (t)	ضریب مسیر ^۱	رابطه مورد آزمون
معنادار است و رابطه منفی وجود دارد	-۱۳/۸۶	-۱/۲۷	تابآوری ← آسیب‌پذیری

مأخذ: نگارنگان، ۱۳۹۷

سپس شاخص‌های آن، هم در بخش تابآوری شهری و هم مخاطرات طبیعی براساس فرایند تأیید یک شاخص بهدست آمد. از پرسشنامه درجهت اخذ اطلاعات و روایی و پایایی متغیرها استفاده شد که درنهایت با استفاده از نرمافزار LISREL رابطه بین تابآوری و مخاطره طبیعی موردبررسی قرار گرفت. نتایج پژوهش حکایت از آن دارد، از میان شاخص‌های موردمطالعه، بیشترین تأثیر مربوط به شاخص‌های میزان توجه دولت به بازسازی شهرها بعد از وقوع حوادث در تابآوری محله، منابع تخصیص‌یافته با رویکرد کاهش خطرپذیری بلایا وجود امنیت در محله آب و برق است. میزان آگاهی دولت و وجود نهاد یا سازمان‌هایی در ارتباط با مدیریت بحران برای امداد فوری، انتشار اخبار و آگاهی در محله بسیار دارای اهمیت است. در زمان بعد از وقوع حادثه تسهیل قوانین، دادن اعتبارات، وام و نقش دولت در بازسازی بسیار دارای اهمیت است.

همچنین درخصوص آسیب‌پذیری، شاخص آموزش مرتبط با کاهش خطرپذیری و شناخت آسیب‌های طبیعی در مدارس بسیار دارای اهمیت است. رویکرد جامعه محور، اساس پیشگیری، کاهش مخاطرات سوانح و افزایش تابآوری در محلات شهری است و فرهنگ‌سازی در این حوزه و افزایش تعداد دانش‌آموzan آگاه می‌تواند به روند دستیابی به محله تابآور و آماده در برابر مخاطرات کمک کند. با حضور دانش‌آموzan آگاه، تغییر رفتار آن‌ها در حوزه کاهش ریسک صورت خواهد گرفت. از سویی دیگر، کیفیت و

تفسیر مشابه می‌توان گفت، بین «تابآوری» و «آسیب‌پذیری»، رابطه معناداری وجود دارد؛ ازین‌رو در تحلیل این روابط می‌توان چنین اذعان کرد، مهم‌ترین مباحثی که باید به آن بپردازیم، منابع مالی برای اجرای فعالیت‌های کاهش خطرپذیری بلایا و منابع تخصیص‌یافته با رویکرد کاهش خطرپذیری بلایا است. در زمینه کاهش خطرپذیری بلایا آنچه حائز اهمیت است، توجهات دولت به بازسازی شهرها بعد از وقوع حوادث است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

چنانچه ذکر شد، هدف پژوهش حاضر ارزیابی و سنجش میزان تابآوری با درنظرگرفتن مخاطره در محله آب و برق مشهد است. بدین‌منظور در ابتدا مفاهیم، اصول و چارچوب تابآوری شهری مورد مطالعه و در مراحل مختلف قبلی این تحقیق؛ انواع مدل‌ها، تئوری‌ها و نظریات مرتبط با تابآوری شهری موردمطالعه، تحلیل و جمع‌بندی قرار گرفتند؛ به‌همین‌دلیل ابتدا به بررسی وضع موجود محله از لحاظ میزان آسیب‌پذیری در برابر بحران‌های طبیعی پرداخته شد و نشان داد، محله آب و برق، تابآور نیست که می‌طلبد با برنامه‌ریزی اصولی و رعایت چرخه مدیریت بحران قبل از وقوع هر تابآوری و همچنین کاهش میزان آسیب‌پذیری پرداخته و به تقویت تابآوری محله آب و برق انجامید. در این مقاله پژوهش‌های صورت‌گرفته در امر تابآوری شهری و مخاطرات طبیعی موردبررسی قرار گرفت.

تدوین شده سازمانی است که بر مسائل مربوط به مقاومسازی تکبناها تکیه کرده‌اند. حال آنکه حتی اگر این‌به‌صورت ۱۰۰ درصد مقاومسازی شوند؛ اما برای این‌می فضای خارج از آن‌ها نظیر شبکه راه‌ها و تجهیزات مرتبط با آن تمهداتی درنظر گرفته‌شود، این بناها به‌مثابة قفسی عمل می‌کنند که انسان‌ها را در خود جای‌داده‌اند و امکان امدادرسانی به آن‌ها وجود ندارد؛ بنابراین منطق تحقیق برای تابآوری باید اختلال‌های موجود در عملکردها و فرایندهای جامعه را پیش از بروز مخاطره برطرف کند.

پیشنهادها

- با توجه به اهمیت مسئله تابآوری درجهت مقابله با سوانح و کاهش خسارات ناشی از آن به‌منظور افزایش تابآوری محله‌های شهری به‌ویژه محله آب و برق مشهد، پیشنهادهایی به شرح زیر ارائه می‌شود:
۱. گسترش مطالعات همه‌جانبه و هماهنگ در محله در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و نهادی برای شناخت هر چه بیشتر موضوع در این محله و مخاطرات پیش‌روی و اولویت‌بندی آن‌ها.
  ۲. ساخت و بهینه‌سازی زیرساخت‌ها و تجهیزات لازم درجهت آماده‌سازی و مقابله با اثرات بلایای طبیعی در محله آب و برق.
  ۳. آموزش مردم محله از طریق توجه به ابعاد موضوع، دسترسی و بررسی خطرات سوانح و ایجاد هشدارهای فوری.
  ۴. مدیریت و سازمان‌دهی لازم برای آمادگی و مقابله، همراه با اقدام مؤثر به‌منظور کاهش خطرهای ناشی از مخاطرات طبیعی.
  ۵. تدوین طرح آموزشی- پژوهشی توانمندسازی شهروندان و به‌خصوص دانش‌آموzan در محله آب و برق در مقابله با حوادث و بلایای طبیعی.

قدمت ساختمان‌های محل سکونت در شرایط بسیار نامناسب ارزیابی شده‌است. نوع مصالح، کیفیت و قدمت ساختمان‌ها در محله در شرایط آسیب‌پذیری بالایی قرار دارد و بافت محله آب و برق نیازمند بازسازی و نوسازی است. به‌طورکلی با توجه به نتایج پژوهش، محله آب و برق از لحاظ معیارهای تابآوری در وضعیت نامناسبی قرار دارد که می‌توان با تابآور کردن بافت محله، باعث کاهش اثر بحران و حفظ آن شد.

نتیجه

این پژوهش در آغاز به بررسی مفهوم و ویژگی‌های تابآوری پرداخت. همان‌گونه که می‌دانیم زمانی یک محله به‌طور کامل تابآور محسوب خواهد شد که تمامی شاخص‌ها، مؤلفه‌ها و ابعاد تابآوری در آن محله در وضعیت بهتر و در حالت رشد و ارتقا قرار گیرند و چه بسا که ارتقای ناموزون ابعاد مختلف در مسیر تابآوری شهری خیلی به تابآورشدن کلیت یک محله و مردمان آن منجر نخواهد شد. بررسی ادبیات نظری و تجارب موفق نشان می‌دهد که بهبود تابآوری ساکنان و به‌طورکلی افزایش تابآوری، بهترین شیوه درجهت کاهش اثرات بلایای طبیعی است. هیچ جامعه‌ای هرگز نمی‌تواند به‌طور کامل از مخاطرات طبیعی و انسانی ایمن باشد. می‌توان گفت جامعه تابآور در برابر سوانح، جامعه‌ای است که بیشترین امنیت را دارد و می‌توان دانش طراحی و ساخت را برای کاهش آسیب‌پذیری در زمینه مخاطرات طبیعی به‌وسیله معیارهای کاهش خطر سوانح به‌کار گرفت که در واقع مجموعه‌ای از اقدامات یا فرایندهایی است که در رسیدن به تابآوری در سطح جامعه مهم است؛ از این‌رو آنچه تاکنون در راستای افزایش تابآوری شهرها در ایران صورت گرفته‌است، غالباً آینه‌های دستورالعمل‌های

منابع

- امینی ورکی، سعید؛ مهدی مدیری؛ فتح‌الله شمسایی زفرنندی؛ علی قنبری نسب (۱۳۹۳). شناسایی دیدگاه‌های حاکم بر آسیب‌پذیری شهرها در برابر مخاطرات محیطی و استخراج مؤلفه‌های تاثیرگذار در آن با استفاده از روش کیو. دو فصلنامه علمی و پژوهشی ویژه‌نامه هفتۀ پدافند غیرعامل.

http://www.joem.ir/article_11584.html

- بدیری، سیدعلی؛ مهدی رمضان‌زاده؛ علی عسگری؛ مجتبی قدیری معصوم؛ محمد سلمانی (۱۳۹۲). نقش مدیریت محلی در ارتقای تاب‌آوری مکانی در برابر بلایای طبیعی با تأکید بر سیلاب؛ مطالعه موردی: دو حوضه چشمۀ کیله تنکابن و سردآبود کلاردشت، فصلنامه مدیریت بحران. ۳: ۵۰-۳۹.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=212879>

- پرتوی، پروین؛ مصطفی بهزادفر؛ زهرا شیرانی (۱۳۹۵). طراحی شهری و تاب‌آوری اجتماعی (بررسی موردی: محلۀ جلفا اصفهان)، سال نهم. شمارۀ ۱۷. صفحات ۱۱۶-۹۹.

<http://www.archoma.ir/articles/post/4374>

- رضایی، محمدرضا (۱۳۸۹). تبیین تاب‌آوری اجتماعات شهری به منظور کاهش اثرات سوانح طبیعی (زلزله)، مطالعه موردی: کلان‌شهر تهران.

<https://elmnet.ir/article/10543191-78451>

- رضایی، محمدرضا؛ محمدحسین سرائی؛ امیر بسطامی‌نیا (۱۳۹۵). تبیین و تحلیل مفهوم «تاب‌آوری» و شاخص‌ها و چارچوب‌های آن در سوانح طبیعی، فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران. سال ششم. شمارۀ ۱.

<https://www.magiran.com/paper/1558520>

۶. تهییه و نصب نقشه و طرح‌های تخلیۀ محلۀ آب و برق با الگوی معابر نامنظم و مشخص‌کردن محل اسکان موقعت شهروندان هنگام بروز سانحه و همچنین مشخص‌کردن محورهای اضطراری خروجی محله در شرایط بحران.
  ۷. ایجاد و تجهیز مراکز امدادرسانی مانند مراکز درمانی، آموزشی، انتظامی و حمل و نقل عمومی در شرایط بحران در محله و مشخص‌کردن و آموزش آن به مردم محله.
  ۸. تشکیل کارگاه‌های آموزشی و همکاری مردم در محلۀ آب و برق به صورت داوطلبانه و همکاری با مسئولان محله در برنامه‌های عمومی.
  ۹. تدوین قوانین مناسب برای حمایت از افراد احتمالی آسیب‌دیده در بحران در این محله برای شرایط پس از بحران.
  ۱۰. بهسازی و افزایش کیفیت مساکن در محلۀ آب و برق و اجرای برنامۀ مقاومسازی و بهبود ایمنی در برابر سوانح محیطی.
  ۱۱. بهبودبخشی به زیرساخت‌ها و مراکز خدماتی در محله.
  ۱۲. اعطای تسهیلات مالی بلندمدت به ساکنان درجهت مقاومسازی بافت و فراهم‌سازی زمینه‌های همکاری درجهت به کارگیری از فناوری و روش‌های نوین در رفع مسائل و مشکلات و استفاده از فناوری ساخت بنا با استفاده از سازه‌های سبک، مقاوم و ترویج فرهنگ آن در محلۀ آب و برق درجهت بهبود کیفیت و قدمت ساختمان‌ها.
- در پایان، به منظور تکمیل پژوهش پیشرو، پیشنهاد می‌شود مطالعات دیگری در راستای سنجش توزیع فضایی تاب‌آوری در سطح محلۀ شهری، با استفاده از روش‌های وزنی انجام شود تا فهم تاب‌آوری محلی بیشتر امکان‌پذیر شود.

- فرزاد بهتاش، محمد رضا؛ محمد تقی آقابابایی؛ محمد علی کی نژاد؛ محمد تقی پیر بابایی (۱۳۹۱). تابآوری شهر؛ مفاهیم و مدل‌ها، اولین کنفرانس ملی بهسازی و مقاوم سازی بافت‌های شهری در مجاورت گسل‌های فعال. <https://www.symposia.ir/NCCVAF01>

- فرزاد بهتاش، محمد رضا؛ محمد علی کی نژاد؛ محمد تقی پیر بابایی؛ علی عسگری (۱۳۹۲). ارزیابی و تحلیل ابعاد و مؤلفه‌های تابآوری کلان‌شهر تبریز، نشریه هنرهای زیبا-معماری و شهرسازی. سال هجدهم. شماره ۳. صفحات ۴۲-۴۳.

https://journals.ut.ac.ir/article_51316.html

- نوجوان، مهدی؛ اسماعیل صالحی؛ بابک امیدوار؛ شهرزاد فریادی (۱۳۹۵). تحلیل رویکرد نظری مدیریت سواحل طبیعی در ایران با استفاده از مفهوم فراتحلیل، فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست.

http://jest.srbiau.ac.ir/article_9657.html

- لک، آزاده (۱۳۹۲). طراحی شهری تابآور، نشریه صفحه. شماره ۶۰. صفحات ۱۰۴-۹۱.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?ID=299507>

- رمضانزاده‌لبوبی، مهدی (۱۳۹۵). مبانی و مفاهیم تابآوری شهری (مدل‌ها و الگوها).

- Adger, W. N.; Hodbold, J (2014). Ecological and social resilience. Handbook of sustainable development, 91.
- Bruneau, M., Stephanie, E.C., Ronald, T.E., George, C.L., Thomas, D.O., Andrei, M.R., Masanobu, S., Kathleen, T., William, A.W. and Detlof W. A framework to quantitatively assess and enhance the seismic resilience of communities, Earthquake Spectra. <http://courses.washington.edu/cee518/Bruneauetal.pdf>

- رفیعیان، مجتبی؛ محمد رضا رضایی؛ علی عسگری؛ اکبر پرهیزکار و سیاوش شایان (۱۳۸۹). تبیین مفهومی تابآوری و شاخص‌سازی آن در مدیریت سواحل اجتماع محور (CBDM)، برنامه‌ریزی و آمایش فضای سال پانزدهم. شماره ۴. صفحات ۴۱-۱۹.

<https://hmsp.modares.ac.ir/article-21-9255-fa.html>

- رمضانزاده لسبوبی، مهدی؛ سید علی بدرا (۱۳۹۳). تبیین ساختارهای اجتماعی-اقتصادی تابآوری جوامع محلی در برابر بلایای طبیعی با تأکید بر سیلاب (مطالعه موردی: حوزه‌های گردشگری چشمکش کیله تنکابن و سرداربود کلاردشت)، نشریه جغرافیا. شماره پیاپی ۴۰. صفحات ۱۳۱-۹۱.

<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1393786>

- شریف‌نیا، فاطمه (۱۳۹۱). بررسی رابطه کاربری زمین شهری و میزان تابآوری در برابر زلزله و ارائه راهکارها در زمینه برنامه‌ریزی شهری (نمونه موردی: منطقه ۱۰ تهران) پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران. راهنمایی اسفندیار زبردست. <https://ut.ac.ir/fa/thesis/29994>

- شیخ‌الاسلامی، احسان؛ سعید گیوه‌چی؛ رضا اکبری (۱۳۹۴). بررسی تابآوری شهری (نمونه موردی: شهر دهلی-هند)، کنفرانس بین‌المللی عمران، معماری و زیرساخت‌های شهری.

<https://www.civilica.com/Calendar-ACAECONF04>

- صالحی، اسماعیل؛ محمد رضا فرزاد بهتاش؛ محمد تقی آقابابایی؛ هاجر سرمدی (۱۳۹۰). بررسی میزان تابآوری محیطی با استفاده از مدل شبکه علیت، فصلنامه محیط‌شناسی. شماره ۳. (۵۹) صفحات ۱۱۲-۹۹.

https://journals.ut.ac.ir/article_24078.html

- علیزاده، هوشمند؛ آفاق حیدریان (۱۳۹۴). محلات تابآور رهیافتی یکپارچه در تغییرات شهری، کنفرانس بین‌المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی.

- Farr, D.; John Wiley & Sons (2011). Sustainable urbanism: urban design with nature .
<https://www.wiley.com/en-us/Sustainable+Urbanism%3A+Urban+Design+With+Nature-p-9780471777519>
- Gaillard, J.-c (2007). "Resilience of traditional societies in facing natural hazards", Disaster Prevention and Management, 16, Issus: 4, PP.522- 544.
<https://pdfs.semanticscholar.org/4533/13e178f1bf93ac34f5a18201cbef6737728.pdf>
- Gilbert, SW. (2010). Disaster Resilience: A Guide to the Literature, NIST Special Publication 1117, Office of Applied Economics, Engineering Laboratory, National Institute of Standards and Technology Gaithersburg, MD, Available at:docs.lib.noaa.gov/noaa_documents /NOAA_related_docs/NIST/special_publication /sp_1117.pdf.
<https://www.nist.gov/publications/disaster-resilience-guide-literature>
- Hallegatte, S Economic resilience: definition and measurement Policy research working paper.
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2432352
- Laframboise, Nicole; Sebastian Acevedo (2014). "Man versus Mother Nature." Finance & Development 51 (1): 44–47.
<https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2014/03/laframboise.htm>
- Mileti, D.S (1999). Disasters by design: a reassessment of natural hazards in the United States", Natural hazards and disasters. Joseph Henry Press, Washington, DC.
<https://www.nap.edu/catalog/5782/disasters-by-design-a-reassessment-of-natural-hazards-in-the>
- Mayunga, J.S (2007). Understanding and applying the concept of community disaster resilience: a capital based approach. Department of landscape architecture and urban planning, hazard reduction & recovery center, Texas A&M University, USA.
- Buckle, P., Mars, G. and Smale, R.S. New approaches to assessing vulnerability and resilience. Australian journal of emergency management.
<http://www.radixonline.org/resources/buckle-marsh.pdf>
- Cacioppo, J.T., Reis, h.T. and Zautra, A.J. Social resilience, the value of social fitness with an application to the military. American psychological association.
DOI: [10.1037/a0021419](https://doi.org/10.1037/a0021419)
- Carpenter S.; Walker B, Anderies JM, and Abel N. 2001. from metaphor to measurement: resilience of what to what? Ecosystems (N Y, Print) 4(8):765–781.
<http://frst411.sites.olt.ubc.ca/files/2015/01/From-Metaphor-to-Measurement.pdf>
- Chang, S. E (2014). Infrastructure resilience to disasters. The Bridge, 44. 36-41.
- Constanas, M.; Barrett, C (2013). Principles of resilience measurement for food insecurity: metrics, mechanisms, and implementation plans. Expert Consultation on Resilience Measurement Related to Food Security, Food and Agricultural Organization and World Food Program, Rome, Italy.
- Cutter, Susan L.; Barnes, Lindsey, Berry, Melissa, Burton, Christopher, Evans, Elijah, Tate, Eric, and Webb, Jennifer (2008). A Place-based Model for Understanding Community Resilience to Natural Disasters. Global Environmental Change, 18, 598-606.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378008000666>
- Cutter, S.L.; Burton, C.G. & Emrich, C.T (2010). Disaster resilience indicator for benchmarking baseline conditions. Journal of homeland security and emergency management.
- Cutter, Susan L.; Ash, K. D. and Emrich, C. T. (2014). The geographies of community disaster resilience. Global Environmental Change, 29, 65-77.
<https://academictree.org/geography/publications.php?pid=213109>

- Schmidt, D.H.; Garland, K.A. 2012. Bone dry in Texas: resilience to drought on the upper Texas gulf Coast. Journal of planning literature, 27:434-445.
- Victoria foundation, Z (2013). Strengthening neighborhood resilience: Opportunities for communities & Local governments.
<https://planh.ca/resources/publications/strengthening-neighbourhood-resilience-opportunities-communities-and-local>
- Wardekker, J.A.; Jong, A., Knoop, J.M. and Sluijs, J. P (2010). Operationalizing a resilience approach to adapting an urban delta to uncrating climate changes. Technological forecasting & social change, 77: 987- 998.
http://www.nusap.net/downloads/Wardekker_ea_2010_TFS.pdf
- Manyena, S.B (2006). The concept of resilience revisited, Disasters Journal compilation Overseas Development Institute, No. 30(4), pp. 433–450.
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/17100752/>
- Paton, D.; Johnston, D (2006). Disaster resilience: An integrated approach. Springfield, IL: Charles C. Thomas.
<https://www.amazon.com/Disaster-Resilience-Integrated-Douglas-Paton/dp/0398076642>
- Norris, F.H.; Stevens, S.P.,Pfefferbaum, B., Wyche, K.F. and Pfefferbaum, R.L (2008). Community resilience as a metaphor, theory, set of capacities, and strategy for disaster readiness. Am J Community Psychology, 41, 127- 150.
- Pisano,U (2012). Resilience and sustainable development: theory of resilience, systems thinking and adaptive governance. European sustainable development network (ENSD).
https://www.sd-network.eu/quarterly%20reports/report%20files/pdf/2012-September-Resilience_and_Sustainable_Development.pdf

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی